

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Ivlivm Avgvstvm & Septembrem

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinae, 1603

Vita S. Philiberti, Abbatis Gemmericensis primò, dein Herionensis; ex ea quæ extat apud V. P. Laurent. Surium: Vixit temporibus Dagoberti eius nominis primi Regis Francorum, & filiorum eius. Qui ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42728

VITA S. PHILIBERTI, ABBATIS

*Gemmelicensis primò, dein Herionensis; ex ea
qua extat apud V.P. Laurent. Surium: Vita
temporibus Dagoberti eius nominis primi Re-
gis Francorum, & filiorum eius. Qui claruere
anno Salutis 644. & sequent. teste C. Baron.
Tom. 8. Annal.*

*Vide Not. c.
Baronij in
Martyrol.
Rom.*

*20. Aug.
Patria &
Parentes
eius.*

*In aula re-
gia adheret
Audoeno.*

BEATVS Philibertus, Helisano territo-
rio oriundus, patrem habuit Philiban-
dem, virum eximijs prudentiæ laudibus,
& multis dignitatum ac honorum titulis egre-
giè ornatum; qui propter prudentiæ ac piete-
tis opinionem laicæ functionis ministerio ab-
solutus, ad culmen honoris Pontificij euectus
fuit. Porro Philibertus optima & liberali ad-
modum indole præditus, & maximarum ar-
tium disciplinis probè instructus, Dagoberto
Regi, à pio parente commissus fuit: ut partum
gloriæ ac familiæ decus, sua virtute ac regio
favore factum tectum conseruaret. At verò
Adolescens insigni nobilitate còspicius, post-
posito omni fastu, in intimam Audoeni opti-
matis familiaritatem sese insinuauit; quod cer-
neret virum illum, aureo licèt balteo cin-
ctum, & inter alios aulæ proceres cum primis
illustrem, clarissimis vitæ meritis insignem; at-
que ea propter, non multò post, Rothomagen-
sis Ecclesiæ antistitem consecratum.

Philibertus autem, cuius in pectore diuini
amoris flamma indies magis magisque cresce-
bat, ubi annum ætatis expleuit vicesimum, re-
bus suis omnibus in pauperes erogatis, ad Ras-
bacen-

bacenſe cœnobium ſe contulit; quod præ ceteris omnibus, ſub Aglio Abbate, ſanctiſſimis monaſticæ vitæ inſtitutis florebat egregiè. Audœnus namque hoc ipſum cœnobium in ſuo fundo condiderat, Agliumque è Luxouienſi monaſterio accitum, eidem præfecerat; ijsque virtutum ornamentis inſtruxerat, vt fama ſanctitatis celebre, multos præcipua nobilitate viros, ad ſuaue Chriſti iugum amplectendum alliceret. Igitur Philibertus, relicta regia, Chriſtianæ militiæ nomen dedit, ſpiritualibus armis egregiè teſtus, certamen cum hoſte antiquo, animo ſanè confidenti, iniit; rursusque hoſtis ignita (ingluuiei potiſſimum) iacula acriter in eum vibrauit, Chriſti que militem nõ tarò horribili ſpecie terrere conatus eſt. Nocturnis ſiquidem horis tendenti ad Eccleſiam ſumpta immanis vrfi ſpecie occurrit; aliàs candelabri ferro confodere niſus infremuit; interdum etiam præ templi foribus tranſuerſum ſe obiecit, quæ tamen machinamenta, Chriſti virtute Philibertus diſſoluit, ſoloque Crucis ſigno hoſtem in fugam conuertit.

Postquàm verò Aglius vitæ munere perfunctus, in Domino obdormiuit, fuit vnanimi fratrum omnium conſenſu, in defuncti locum ac honorem ſubrogatus; qui dum vitia cuncta radicibus extirpare conatur, peſſimè à nonnullis peruerſis mulctatus eſt. Sed fuit eorundem rebellio, vltione diuina citò reſpreſſa; & Philibertus honoribus auctus, à cæteris peramanter deindè habitus. Nam cum quidam maligno concitati ſpiritu, violenta manu, ex Eccleſia optimum parentem extrahere vellent, vnus ex eis

Abit ad monaſterium Raſbacenſe.

Aglius Abbas Raſbacenſis.

Demon frequenter ei inſidiatur.

Fit Abbas & perſecutionem patitur à ſubditis.

Vltio diuina in monachos rebelles.

ful-

fulmine ictus interijt; alius instar Arii, effulsi in sterquilinum visceribus, indigna morte vitam finiuit. Quo supplicio reliqui examinati supplices se viro sancto exhibuerunt; petita scelerum venia, in omni officio pietatis, sub illo stipendia fecerunt.

Itaque vir diuinus, sancta pace domi cū suis composita, mox sanctorum lustrauit coenobia, vt instar apis prudentissimæ, ex aliorum moribus & institutis, suauissima virtutum mella colligeret. Cumque hinc inde profundam celestis philosophiæ disciplinam hauisset, ilico animum ad nouam monasterij fabricam extruendam adiecit. Et quidem haud difficulter à Rege Francorum Clodoueo, eiusque coniuge Baltildæ, locum in pago Rothomagensi obtinuit, quem antiqui Gemmeticum appellant; quem elegantissimo monasterio, virtutibus florentissimo, illustrauit: ac meritis sanctitatis suæ præclare adornauit. Præter alia loci istius comoda, haud miraculo carere videtur, quod non raro ibidem marinas belluas, quinquaginta pedum longitudine capere soleant; ex quibus non modò escas sibi parent fratres, sed & earum pinguedine lucernas foueant.

*Condit Gem-
meticū mo-
nasterium.*

*Eximie opē-
ratus est mi-
racula.*

*Deflet alio-
rum peccata
quotidie.*

Porro eo in loco, quantis vir sanctus clauerit virtutibus, documento nobis sunt præclara miracula, quæ omnia referre nos breuitatis studio omittimus. Sufficiat ad imitationem tanti viri nouisse, nunquam eum corpori alimenta suppeditare voluisse, nisi prius copioso lachrymarum imbre genas rigasset, & sua aliorumque peccata, prolixis precibus &

electo

eleemosynis deleuisset : ac postremò inter-
nam Christi inspirationem hausisset . Et vt
intelligi posset , quanto ardore omnium si-
tiebat salutem , quantaque diligentia ac stu-
dio , curandis animabus inuigilabat , vnum è
multis hic referre libet , quod cuidam suo
fratri , mortis æternæ periculis circumuen-
to , contulit beneficium . Monachus quidam
occulto infectus facinore , subito loquendi
facultate priuatus animam agebat , ac de-
speratione fractus , spem salutis planè abiece-
rat . Accurrit Philibertus , ac manu moribun-
di fratris apprehensa , blandis hortatur ver-
bis , vt vel aliquod indicium edat , se ab oc-
culti facinoris delicto , pariterque suppli-
cio , liberari velle . Nec morâ ; blando Phi-
liberti affatu permotus spem concipit ; ma-
numque eius arctè stringens , pœnitentiæ si-
gnum dat . Tum vir sanctus ilicò ad ædem be-
tissimæ Virginis abiens , perfusis ora lachry-
mis in preces incumbit , nec prius à fletu ge-
mitibusque surgit , quàm fratrem illum lo-
quelæ beneficium à Deo recepisse intelligit .
Tunc ab oratione surgens ; iterum ad mori-
bundi se lectum confert , eius confessionem
excipit ; qui peracta pœnitentia , mox animam
à graui peccatorum sarcina liberatam læto
vultu tradidit .

Solebat etiam vir sanctus , fratres è monaste-
rio ad animarum salutem curandam ablega-
re ; quorû concionibus multi viri nobiles per-
moti , propria calcata voluntate , se Christi ser-
uitio mancipabant . Construxit quoque ce-
lebre illud virginum cœnobium , decimo à

Genis

*Fratri viro
ac disperati,
impetrat lo-
quacem ac
pœnitentiæ*

*Pauliacum
virginum
cenobiū ab
eo constru-
tum.*

*Studium
liberalitas
eius in redi-
mendis cap-
tiuis.*

*Vide quid
non faciat
venenata
lingua.*

*Construxit
Villare nse
monasteriū
virginum.*

Gemmetico milliario, quod Pauliacū vocant
cui Austrebertam illustri familiā foeminā
præfecit. Alia quoque plurima virtutum men-
tis illustria condidit monasteria in Neustria
quæ cum Rex annuis prouentibus egregiè di-
taret, ipse decimas, alédis pauperibus, ac cap-
tiuis redimendis, indè abstrahēbat, tanta libe-
ralitate, vt etiam monachos suos cum onustis
nauibz non raro in regiones transmarinas
mitteret, qui illinc captiuorum greges, perso-
luto pretio, reducebant. At verò inter tot tan-
taque virtutum insignia, nō potuit vir sanctus
caninos malignorum quorundā euadere mor-
sus; qui per summam fraudem structa calum-
nia, nomen eius apud beatum Audoēnum Ro-
thomagensē præfulem detulerunt, ac tātā
in inuidiam adduxerunt, vt sanctus ancistes,
impiorum mendacijs persuasus, virum inno-
centem in vincula coniecerit. Quod vir di-
uinus non modò patienter, sed alacri etiam
tulit animo; prorsus vt ergastuli squalorem
delicias reputaret. Sed eam inuidiam faciliè vi-
cit eximia viri sanctitas, Audoēnumque per-
mouit, vt eum honorificè è carcere educeret,
& in pristinum honoris gradum restitueret.
Construxit quoque vir sanctus in oppido Vil-
lare nuncupato, (in territorio Caltino) quod
dono acceperat à VVarrato palatij Principe,
præclarum virginum monasterium: vbi etiam
nūm eximiè floret sacra religio.

Cæterum & Prophetico spiritu insigniter
clarus, alijsque mirabilibus signis celeberr-
mus vir sanctissimus, demum flentibus Fratri-
bus cunctisque populis, lætancibus angelis in
Cano-

Cœnobio Herionensis Insulæ, (ab Ansoaldo Pictauorum Episcopo, eius instantia post vinculorum solutionem cōstructo) cui ab eodem Antistite præfectus erat, tertio decimo Kalend. ^{Obitus eius} Septembris è huius mundi ludibrijs ad Chri- ^{felicissimum.} stum migravit, sempiternæ gloriæ palmam à Domino percepturus.

VITA S. BERNARDI, PRIMI ABBATIS Claraualensis; doctrina & miraculis gloriosi: Ex ea quæ est per Guilielmum abbatem S. Theodorici Rhemensis, Bernardum abbatem Bonauallis, & Godefridum Claraualensem monachum viri sancti quondam Notarium conscripta. Migravit è corpore anno à Christo Domino 1153. quem Alexander 3. Papa, inter diuos adnumeravit, anno 1165.

Vide C. Bar.
Notat. ad
Martyr.
Romanum.

BERNARDVS Burgundiæ oppido oriundus, 20. Augu.
claris admodum secundum sæculi dignitatem parentibus, patre Tesselmo, viro antiquæ & legitimæ militiæ insignib. ornatissimo, matre verò Aleth, illustri pietate foemina, in lucem prodijt. Et quidē vterq; ea fuit religione & pietate in Deum, vt proles suas omnes (quas numero septem, mares sex, foeminam vnā habuere.) Omnipotentis Dei seruitio libenter consecrauerint: & neglecta generis ac familiæ dignitate, totis viribus, cælestis militiæ ornamentis eos ornandos curauerint. Nam pia matrona mox vt foetum ediderat, suis ipsa manibus eum Deo offerebat, proprijsque sedulo lactabat vberibus, vt vna cum lacte materno, maternam quoq; pietatem imbiberet.

Patria &
parentes S.
Bernardi.

M m

Cūm